

Szeptember

„Együtt lenni jó!”

Egy, kettő, három, négy, te kis cipő hová mégy?

Kip-kop kopogok, óvodába indulok.

Kukurikú, jó reggelt, szól a kakas, ha felkelt.

Ti is gyorsan keljetek, óvodába menjetek!

Kiss Dénes: Labdajáték

Száll a labda, röpp, röpp,
száll rajta a pötty, pötty,
kislány dobja, fiú kapja,
itt a labda, ott a labda.

Dobd a labdát fel, fel
s kapd el a kezdeddel,
itt a labda, hol a labda?
Fiú dobja, kislány kapja.

Száll a labda, röpp, röpp,
száll rajta a pötty, pötty,
jobbra-balra és forogva,
sose essen le a porba!

Október

„Édes ősz jött...”

Kányádi Sándor: Jön az ősz

Jön immár az ismerős
Szél lábú deres ősz.
Sepreget, kotorász,
Meg-megáll, lombot ráz.

Lombot ráz, diót ver,
Krumplit ás, szüretel.
Sóhajtoz nagyokat,
S harapja, kurtítja a hosszú napokat.

Takáts Gyula: Szüreti vers

Szüretelnek, énekelnek,
Láttál-e már ennél szebbet?
Dió, rigó, mogyoró,
Musttal teli kiscancsó.
Sose láttam szebbet!
Akkora fűrt, alig bírom,
Egy fűrtből lesz akó borom.
Dió, rigó, mogyoró,
Csak úgy nevet a kancsó.
Az sem látott ilyet.
Az öregnek aszú bor jár,
A gyereknek must csordogál.
Dió, rigó, mogyoró,
Szüretelni, jaj, d jó!
Igyunk erre egyet!!!

Október ber, ber, ber,
fázik benne az ember.
Szőlőt csipked a dere,
édes legyen szüretre.

Csanádi Imre: Levélsöprő

Köd szítál,
hull a dér,
lepörög a falevél.
Földre szökik,
szemétnek, -
aki éri, ráléphet.
Sziszegő szél
söpri -hajtja,
hullongó hó
betakarja.

Szalai Borbála: Makk-emberke

Makkot szedtem tölgy alatt,
gyorsan telt a nagy kalap.
Tudtam én már előre,
mit csinállok belőle:

kutyát, macskát,
golyát, darut,
zsiráfot is,
hosszú nyakút,

csacsit, lovat,
bocit, kecskét,
s a végén egy -
makk-emberkét...

Makkból lesz a hasa, feje,
gyufaszáלבól lába, keze...
Makk kalap lesz a kalapja,
hogy ne fázzon a kobakja...

November

„November ködöket varázsol a hegyre...”

Nincs szebb madár, mint a lúd,
Nem kell neki gyalogút,
Télbe-nyárba mezítláb,
Úgy kíméli a csizmát.

Héja, héja, vaslapát.
Ne vedd el a kislibát!
Se apját, se anyját,
Se a liba pásztorát!

Siess libám, begyet rakni,
Hazamegyünk tüzet rakni,
Estére, vacsorára
Mákoscsíkot főzni.

Száz liba egy sorba,
Mennek a nagy tóra,
Elöl megy a gúnár,
Jaj de begyesen jár.

Piros alma, de kerek,
kóstoljuk meg, gyerekek!
Ugye édes, ugye jó?
Nekünk hozta Ősz-anyó.

Nyulász Péter: Almát eszem

Almát eszem ropogtatom
Fogaim közt morzsolgatom
Olyan finom, mint a méz
Mind elfogyott idenézz,
Hammm!

Veres Miklós: Vasárnapi utazás

Sárgarépa ez a busz,
csont a vezetője.
Petrezselyem - kalauz
kiabál belőle:
Karfiol Karcsi,
Karalábé Klári!
Leves - város, végállomás,
tessék már kiszállni!

December

„Ünnep készül, boldog ünnep...”

Devecsery László: Jön a Mikulás

A Mikulás gyorsan eljő
feje felett nagy hófelhő.
Rénszarvasok húzzák szánját,
hó csipkézi a bundáját.

Kövér puttony van a vállán,
hópihe ül a szakállán.
Mikor hozzád megérkezik,
cipőd sok-sok jóval telik.

Hull a hó, nézd, odakint,
a Mikulás néked int.

Zelk Zoltán: Mikulás

Égi úton fúj szél,
hulldogál a hó.
Nem bánja azt, útra kél
Mikulás apó.

Vállán meleg köpönyeg,
Fújhat már a szél,
Nem fagy meg a jó öreg,
míg a földre ér.

Lent a földön dalba fog
száz és száz harang,
Jó hogy itt vagy Mikulás,
gilingi-galang.

Tóthárpád Ferenc: Ugye, hallod szavam?

Karácsony van! Kisjézusom,
ugye, hallod szavam?
Segíts nekem, hogy még jobban
ismerhessem magam!

Segíts, hogy a testvéremnek
jó testvére legyek,
szeretetem tőled kapjam,
és hogy szeressenek!

Segíts, hogy a szüleimnek
jó gyermeke legyek,
Megérthessem a világot
és az embereket!

Karácsony van, Kisjézusom!
Téged ünnepelünk.
Hit, a béke s a szeretet
legyen mindig velünk!

Mennyből az angyal lejött hozzátok,
pásztorok, pásztorok!
Hogy Betlehembe sietve menvén
lássátok, lássátok.

Istennek fia , aki született
jászolban, jászolban,
Ő leszen néktek üdvözítőtök
valóban, valóban.

Január

„Január, január mindig hócsizmában jár...”

Adjon Isten minden jót
Ez új esztendőben:
Jobb üdőt, mint tavaly volt,
Ez új esztendőben;
Jó tavaszt, őszt, telet, nyárt,
Jó termést és jó vásárt
Ez új esztendőben;

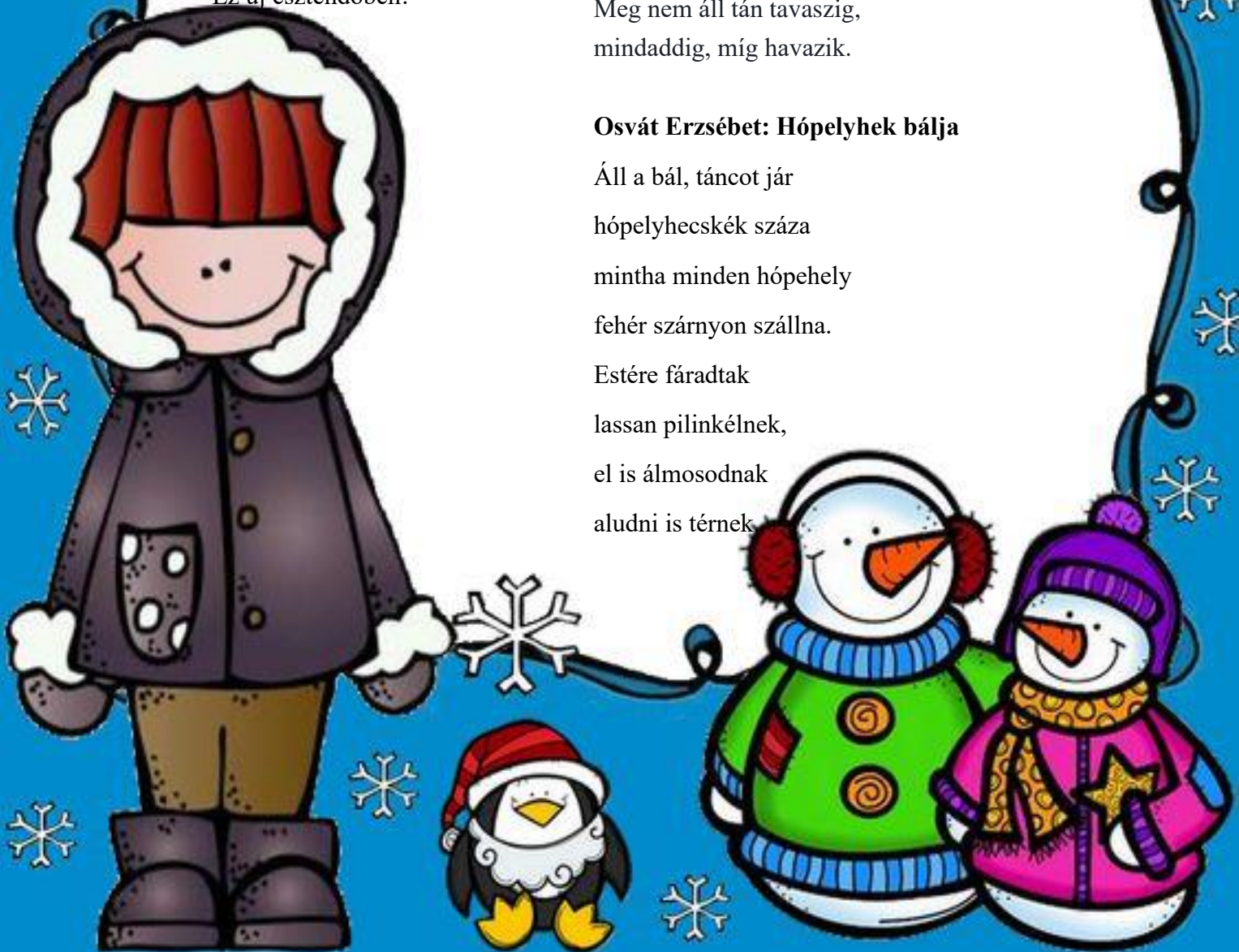
Adjon Isten minden jót
Ez új esztendőben:
Vegye el mind a nem jót,
Ez új esztendőben;
Mitől félünk, mentsen meg,
Amit várunk, legyen meg,
Ez új esztendőben!

Gazdag Erzsi: Január

Január, január
mindig hócsizmában jár;
jégbajusza, jégkabátja,
zúzmara a jó barátja.
Január, január
palotája nyitva áll.
Jégtükörű padlóján
korcsolyázik fiú, lány.
Áll a tánc, áll a bál.
Kicsi szánkó csengve száll.
Meg nem áll tán tavaszig,
mindaddig, míg havazik.

Osvát Erzsébet: Hópelyhek bálja

Áll a bál, táncot jár
hópelyhecskék száza
mintha minden hópehely
fehér szárnyon szállna.
Estére fáradtak
lassan pilinkélnek,
el is álmosodnak
aludni is térnek.

Február

„Itt a farsang áll a bál...”

Pálfalvi Nándor: Farsang

Táncra, táncra kisleányok,
daloljatok fiúk,
itt a farsang, haja-huj,
ne lássunk most szomorút!

Mert a farsang februárban
nagy örömet ünnepel,
múlik a tél, haja-huj,
s a tavasznak jönni kell!

Sarkady Sándor: Kikiáltó

Maskarások, bolondok
Rázzátok a kolompot!
Takarodjon a tél,
Örvendezzen aki él!

Donkó Sándor: Bohóc

Ez a krumpli nem az orrom,
bár most az orromon hordom,
farsang van, jó tréfa az,
ha a zsűri rám szavaz.

Bohóc vagyok én a bálon,
a táncot is megpróbálom,
ha nagy cipőm fenn akad,
a publikum rám kacag...

A földj egy dobostorta,
bohócnak való az volna,
hogya talán megnyerem,
lisztes számmal elnyelem...

Gyárfás Endre: Förgeteges ez a bál

Farsang van, farsang van,
járjuk a táncot gyorsabban!
Förgeteges ez a bál,
még a ház is muzsikál.

Kéménykürtön hosszan kürtöl,
nagybögőzik pincemélyből,
cimbalmozik betongerendáin,
gitározik tévéantennáin.

Az eresze csikorgató,
az ajtaja tárogató,

Ég a kisé, lánggal ég,
bodor füstje felszáll,
tavaszodik kék az ég,
meleg a napsugár.

Mire füstje eloszlik,
a hideg köd szétfoszlik,
egész kitavaszodik.

Figyelem, figyelem!

Közhírré tétetik,
a farsangi ünnep,
most elkezdődik.

Ide gyűljön apraja, nagyja,
aki a maskarákat,
látni akarja!

Aki itt van,
haza ne menjen,
aki nincs itt,
az is megjelenjen!

Március

„Tavaszi szél vizet áraszt...”

Weöres Sándor:
Megy az úton...

Megy az úton a katona,
Zúg a vihar, fúj a szél,
zúg-búg, fúj a szél,
a katona sose fél.

Mitől félne? Kezibe kard,
gonoszoknak odavág,
durr-durr, odavág,
sose bántsák a hazát.

A mi zászlónk gyönyörű,
Piros, fehér, zöld színű,
Egész világ csodálja,
A Jóisten megáldja.

Weöres Sándor: Rajta, rajta!

Rajta, rajta jó katonák,
zászlónk lengjen égre.
Verjük le az ellenséget,
fusson messze végre!

Sarkady Sándor: Fel!

Itt az óra, itt az óra!
Aki vitéz fel a lóra!
Rajta vagyok, rajta máris -
vitéz volt a nagyapám is.

Zelk Zoltán: Tavaszi dal

Egy, kettő, három, négy,
kis őzike, hová mégy?
-Elég, hogyha tudom én:
tavasz elé futok én!

Egy, kettő, három, négy,
te kis nyuszi hová mégy?
-Se erdőbe, se rétre:
a szép tavasz elébe!

Egy kettő, három, négy,
te kis madár vígan légy:
olyan szép dalt daloljál,
szebb legyen a tavasznál!

Weöres Sándor:
Tavaszköszöntő

Sándor napján megszakad a tél,
József napján eltűnik a szél,
Zsákban Benedek
Hoz majd meleget
Nincs több fázás, boldog aki él.

Már közhírré szétdoboltatik:
Minden kislány férjhez adatik,
Szőkék legelébb
Aztán feketék,
Végül barnák és a maradék.

Április

Harangvirág kék kelyhében
harmatot gyűjtöttem,
tarka mező friss illatát
hozzávegyítettem.

Szeretnék meglocsolni,
mint rétet a felhő.
Lengje körül hajad selymét
üde illatfelhő.

Nyisd ki Isten kis kapudat,
Hadd láthassam szép napodat,
Süss fel Nap, fényes Nap,
Kertek alatt az állatkák
Meg ne fagyjanak!

Bidres- bodros bárány,
szalag van a hátán.
A nyakában csengő,
vezetgeti Gergő.

Úgy sétál a bárány,
mint egy kiskirálylány,
kényeskedő fajta,
új ruha van rajta.

Gergő se akar ki!
Ő meg a királyfi.
S kincse királysága:
Kicsi báránkjája.

Megy a hajó a Dunán, lemarad a kapitány,
kiabál, kiabál, de a hajó meg se áll.

Orgoványi Anikó: A föld napja

Földünk egy nagy pöttyös labda,
száguld, röpül, mi meg rajta
csücsülünk, pörög, forog az ebadta,
csoda, hogy nem szédülünk.

Jobbra dül, meg balra dül,
hol melegszik, hol meg hül.
pötty van rajta ezeregy,
szárazföldek, tengerek.

Zöld pöttyök a dzsungelek,
óceánok kéklenek,
sárgállnak a sivatagok,
sajna, feltjük egyre nagyobb.

Nyüzsgő pont is rengeteg,
ezek meg mind emberek,
jönnek-mennek, tesznek-vesznek,
s nőnek a szeméthegek.

Vigyázzunk a Földanyára,
e hátán cipelő labdára,
nem kell hozzá menetjegy,
s nincs belőle több, csak egy.

Május

Donászy Magda: Anyák napján

Tavaszdik, kis kertemben
kinyílik a tulipán.
Ragyognak a harmatcseppek
anyák napja hajnalán.

Kinyílott a bazsarózsa,
kék nefelejes, tulipán,
neked adom anyák napján,
édes-kedves anyukám.

Móra Ferenc: Anyának

Álmomban az éjszaka
aranykertben jártam.
Aranykertben aranyfán
aranyrigót láttam.
Aranyrigó énekét
a szívembe zártam.

Ahány levél lengedez
szélringatta ágon,
ahány harmatcsepp ragyog
fűszálon, virágon
Édesanyám, fejedre
annyi áldás szálljon.

Egy kis verset súgott nekem
A szerető szívecském,
Megtanultam s el is mondom
Édesanyák ünnepén.
Reggel imám azzal kezdem,
Este azzal végzem,
Az én édes jó anyámat
Áldd meg s tartsd meg Isten.

Tordon Ákos: Anyák napi mondóka

Anyukám, anyukám, találd ki,
Hogy az én nagy kincsem ugyan ki?
Ki más is lehetne, ha nem te.
Ültess hát, gyorsan az öledbe.

Ágh István: Virágosat álmodtam

Édesanyám,
virágosat álmodtam,
napraforgó
virág voltam álmomban,
édesanyám,
te meg fényes nap voltál,
napkeltétől
napnyugtáig ragyogtál.

Június

Gazdag Erzsi: Nyár

Cserregnek a verebek.
Nagy újság van, gyerekek!
Kis kertünkben hajnalra
kinyílt a hajnalca.

Itt a meleg, itt a nyár!
Mezítláb jár a madár;
ha elvásik a talpa,
felrepül a bokorra.

Mentovics Éva: Hív a csengő

Három éves múltam éppen...
Eleinte sírtam, féltem.
Eltelt egy év, kettő, három,
hat gyertya ég a tortámon.

Gyorsan szálltak el az évek.
Már nem sírok, nem is félek.
Sőt, hogyha még engednétek,
itt töltenék néhány évet.